

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 52.

Tredie Session.

21de Møde.

Mandagen den 10de November.

(Forts.)

Man gik derpaa over til Behandlingen af Forslaget til den nye § 3.

Jesperfen: Grunden til dette Forslag vil findes i Motiverne, det tredie Stykke, hvoraf man seer, at den ærede Finantsminister gaaer ud fra, at de Forskudsfordringer, som ere over 20 Aar gamle, kunne, naar Vedkommende gjøre Indsigelse imod dem, uden Lov udslettes af Bøgerne. Jeg skal ikke her gaae ind paa at undersøge, om en Præscription her rettelig kan anvendes. Det er vist efter Sagens Natur et overmaade tvivlsomt Spørgsmaal, hvis Løsning jeg slet ikke er voren; men skulde det komme under nærmere Discussion, håaber jeg, at der vil findes Medlemmer, som ville klare det meget tydeligere, end jeg formaaer. Men hvad jeg aldeles bestemt maa holde paa, er, at den Udslettelse, der muligviis skal finde Sted af disse Fordringer, ikke foregaaer i Lødom, men aabenbart. Der er ingen Grund til at kaste et Slør over disse Begivenheder, og det er allerede bortryddet ved, at Forslaget bliver trykket i Rigsdagstidenden. Dette har gjort sin Nytte, og derfor overlader jeg med Fornøielse ganske til Thinget, om det vil antage Forslaget eller ikke (Munterhed.).

Mourier: Det vil erindres, at der til nærmere Oplysning om de forskjellige Gjældsposter, med Hensyn til hvilke der er fremsat Præscriptions-Indsigelse, er blevet forelagt en deel utrykte Actstykker. Jeg skal blot med Hensyn til disse Actstykker kun i Almindelighed bemærke, at, naar man gennemgaaer dem, vil man finde, at der saa godt som ved alle de omhandlede Gjældsposter er paaberaabt visse særegne Omstændigheder, paa Grund af hvilke

de Vedkommende have antaget, at de debiterede Summer ikke med Billighed kunne affordres dem, saa at der ikke egentlig paahviler dem nogen moralisk Forpligtelse, og det er derfor de have bestemt sig til at benytte den dem rettlige tilkommende Præscriptions-Exception. Hvis man stiller Sagen saaledes, at man blot siger: der er gjort Paastand om, at disse Poster skulle betragtes som ugyldige, fordi de i 20 Aar have henstaaet ukrævede, og heller ikke paa anden Maade i dette Tidrum ere blevne fornyede, saa opvækker man et aldeles ufuldstændigt og ganske urigtigt Begreb om de virkelige Forhold; det er kun ved at gennemgaae de fremlagte Actstykker, at man kan sættes i Stand til at fælde en begrundet Dom om, hvorvidt den af de Vedkommende brugte Fremgangsmaade virkelig kunde fortjene at misbilliges. Men, naar jeg har reist mig, saa er det i Særdeleshed, fordi jeg har fundet Opfordring til at udtale, at, saafremt der fra Statskassens Side blev anlagt Søgemaal imod de paagjældende Debitorer, er det at forudsæe, at den fremsatte Indsigelse vilde af Domstolene blive taget tilfølge, og at der saaledes vilde falde Frisindelsesdomme, forudsat naturligtviis, at der ikke med Hensyn til enkelte af Debitorerne maatte være indtraadt Noget, hvorved det kunde antages, at Præscriptionen var afbrudt, hvilket dog, efter hvad der i Motiverne er bemærket, ikke skal være Tilfældet. Det er fra denne Forudsætning, Lovforslaget er gaaet ud, at nemlig Søgemaal imod de Vedkommende ikke vilde være til nogen Nytte, og Regeringen har derfor antaget, at disse Poster uden videre og navnlig uden Lov, kunne udslettes af Bøgerne. Jeg skjønner nu heller ikke rettere, end at de ærede Forslagsstillere maae være gaaede ud fra den selsomme Forudsætning. Thi, vare de ikke det, saa maatte de have